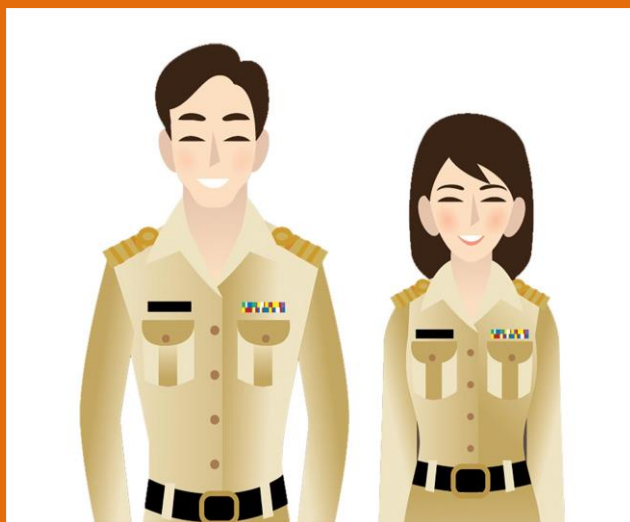

การจัดลำดับ “อาวุโส” ในราชการ

การจัดลำดับ“อาวุโส” ในราชการ

ข้าราชการบางคนอาจเข้าใจว่า ถ้าตนเองมีอายุมากกว่า ถือว่าตนเองอาวุโสที่สุด เมื่อมีการแต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งในระดับสูงขึ้น มักจะคิดตนนั้นมีอาวุโส (อายุมากกว่า) สมควรที่จะได้ตำแหน่งนั้นๆ ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด เนื่องจากการแต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นของข้าราชการพลเรือนสามัญ นั้น ก.พ.ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องอาวุโสไว้แต่อย่างใด

คำว่า “อาวุโส” มีปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕๖ เกี่ยวกับการให้ “หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด” ซึ่งมีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด และมาตรา ๖๔ วรรคสาม เกี่ยวกับการให้ “หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ” ซึ่งมีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ เป็นผู้รักษาราชการแทนนายอำเภอ นอกจากนี้ยังพบอยู่ในระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการใช้ การเก็บรักษา การซ่อมบำรุง รถส่วนบุคคล และรถรับรอง พ.ศ. ๒๕๒๖ ข้อ ๓ นิยามคำว่า “ผู้ควบคุมรถ” หมายถึง ผู้ใช้รถในกรณีที่ผู้ใช้รถเดินทางไปคนเดียว และผู้อาวุโสที่สุด ในกรณีที่การใช้รถมีผู้ร่วมเดินทางไปหลายคน

การจัดลำดับ “อาวุโส” ในราชการ นั้น สำนักงาน ก.พ.เคยตอบข้อหารือ ตามหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๔/๑๑๘๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๙ โดยมีการเรียงลำดับของอาวุโส สรุปดังนี้

๑. ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงกว่า (กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับของตำแหน่ง อาจเทียบตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑)

๒. ระดับเดียวกัน แต่ได้รับแต่งตั้งก่อน

๓. ระดับเดียวกันแต่งตั้งพร้อมกัน แต่เงินเดือนสูงกว่า

๔. เงินเดือนเท่ากัน แต่อายุราชการมากกว่า

๕. อายุราชการเท่ากัน แต่เครื่องราชฯ สูงกว่า

๖. เครื่องราชฯ ชั้นเดียวกัน แต่ได้รับในชั้นนั้นก่อน

๗. เครื่องราชฯ ชั้นเดียวกัน/พร้อมกัน แต่อายุตัวแก่กว่า

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการอ้างว่าตนเองมีอาวุโสมากกว่าเพราะอายุแก่กว่า นั้น จึงไม่ถูกต้องเพราะตามหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าวข้างต้น อายุตัว นั้น นับอยู่ในลำดับท้ายสุด

เอกสารประกอบ

๑. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๐๔/๑๑๘๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๙

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑

๓. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๔

๔. ระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการใช้ การเก็บรักษา การซ่อมบำรุง รถส่วนบุคคลและรถรับรอง พ.ศ. ๒๕๒๖

15 S.A. 2536
1803

ที่ นร ๐๖๐๔/๑๑๘๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนวิเศษโลก กท ๑๐๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๔

กองการเจ้าหน้าที่	
เลขที่	44697
วันที่	15 S.A. 2536
เวลา	10

เรื่อง การจกตำแหน่งอาวุโสในราชการ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ ศธ ๑๔๔๖/๒๕๓๑๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ในการพิจารณาเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ นอกจากจะใช้เกณฑ์การพิจารณาตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ แล้ว ยังได้พิจารณาเรื่องอาวุโสด้วย แต่โดยที่เรื่องการจัดลำดับอาวุโสของข้าราชการพลเรือนยังไม่มีความชัดเจน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงหารือว่า ในการพิจารณาจัดลำดับอาวุโสของข้าราชการพลเรือนควรจะมีสิ่งใดเป็นหลักในการพิจารณาภายหลัง ความแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องอาวุโสของข้าราชการไทยมีกำหนดไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๔๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๑๔ ข้อ ๔๓ และข้อ ๔๔ เกี่ยวกับเรื่องการจัดลำดับอาวุโสของข้าราชการ

รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดและการรักษาราชการแทนนายอำเภอ โดยข้อ ๔๓ กำหนดว่า "ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหรือมีผู้ดำรงตำแหน่งแต่ยังไม่ครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้แล้ว ให้ผู้ดำรงตำแหน่งเดิมปฏิบัติหน้าที่ต่อไป" และข้อ ๔๔ กำหนดว่า "ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และนายอำเภอมีคุณสมบัติและอายุครบกำหนดให้เป็นผู้รักษาราชการแทน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประจำอำเภอเป็นผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนเป็นผู้รักษาราชการแทน"

และข้อ ๔๔ กำหนดว่า "ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และนายอำเภอมีคุณสมบัติและอายุครบกำหนดให้เป็นผู้รักษาราชการแทน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประจำอำเภอเป็นผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนเป็นผู้รักษาราชการแทน" จากประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวทำให้เห็นได้ว่าการจัดลำดับอาวุโสของข้าราชการนั้นจะต้องคำนึงถึงระเบียบแบบแผนของทางราชการด้วย ซึ่งอาจมีแตกต่างกันระหว่างข้าราชการที่อยู่ภายใต้สังกัดกรมกลางบริหารงานบุคคลที่ต่างกัน สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีอาวุโส

แบบแผนในการจัดลำดับอาวุโสไว้ชัดเจน แลสำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าน่าจะจัดลำดับอาวุโส
ในราชการของข้าราชการตำรวจกล่าวโดยทั่วกัน ดังนี้

๑. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงกว่า ถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
๒. ถ้าเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน ผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับนั้น
ก่อน ถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
๓. ถ้าเป็นผู้ที่ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับเดียวกันพร้อมกัน ผู้ใดได้รับเงินเดือน
มากกว่าถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
๔. ถ้าเป็นผู้ที่ ได้รับเงินเดือนเท่ากัน ผู้ใดมีอายุราชการมากกว่าถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
๕. ถ้าเป็นผู้ที่มีอายุราชการเท่ากัน ผู้ใดได้รับ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ในชั้นสูงกว่าถือว่า
ผู้นั้นอาวุโสกว่า
๖. ถ้าเป็นผู้ที่ ได้รับ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ในชั้นเดียวกัน ผู้ใดได้รับ เครื่องราชอิสริยาภรณ์
ชั้นนั้นก่อนถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
๗. ถ้าเป็นผู้ที่ ได้รับ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ในชั้นเดียวกันพร้อมกัน ผู้ใดมีอายุต่ำกว่าถือว่า
ผู้นั้นอาวุโสกว่า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

เรียน ฝ่ายสรรหาและพัฒนาบุคคล
เพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ
ต่อไปด้วย

15 ส.ก. 2536

(นายวิลาศ ลิขวิสัย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ตำแหน่งถูกต้อง

นันทนา/วาง

โสภา/พิมพ์

ที่ นร 1006/ว 12

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

11 ธันวาคม 2551

เรื่อง การเทียบการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535
เท่ากับการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

เรียน (เวียนกระทรวง กรม จังหวัด)

โดยที่มาตรฐานกำหนดตำแหน่งซึ่ง ก.พ. จัดทำตามความในมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งประเภท สายงาน และระดับต่าง ๆ ไว้ประการหนึ่งว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ดำรงตำแหน่งประเภทใดและระดับใดที่จะเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในประเภทและระดับที่สูงขึ้นได้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ดำรงตำแหน่งประเภทนั้นหรือตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. เทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้มาแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทำให้ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ไม่ครบตามที่กำหนดไว้

ก.พ. พิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการแต่งตั้งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญดำรงตำแหน่ง จึงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเทียบการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 เท่ากับการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ดังนี้

1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ระดับ 2 ระดับ 3 หรือระดับ 4 เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน
2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 หรือระดับ 6 เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน
3. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 หรือระดับ 8 เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส
4. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ
5. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ระดับ 4 หรือระดับ 5 ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ 3 หรือระดับ 4 เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ
6. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 6 หรือระดับ 7 ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ 3 หรือระดับ 4 เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ

7. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ 3 หรือระดับ 4 เทียบได้ ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ

8. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ 3 หรือระดับ 4 เทียบได้ ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

9. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 หรือระดับ 11 ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ 3 หรือระดับ 4 เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ

10. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ตามมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทบริหารระดับสูงและประเภทบริหารระดับกลาง พ.ศ. 2535 ที่ได้รับ เงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น

11. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ตามมาตรา 3 (7) (8) และ (9) แห่งพระราชกฤษฎีกา กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทบริหารระดับสูงและประเภทบริหารระดับกลาง พ.ศ. 2535 ที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่ง ประเภทอำนวยการระดับสูง

12. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ที่ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือ เทียบเท่า หรือรองหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น

13. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 หรือระดับ 11 ที่ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(1) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และปลัดกระทรวง

(2) หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีและอยู่ใน บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(3) หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

(4) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่ไม่ใช่ตำแหน่งตาม (2) และ (3)

(5) รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และรองปลัดกระทรวง

(6) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(7) รองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมตาม (2) และ (3)

(8) เอกอัครราชทูต

(9) ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ตรวจราชการกระทรวง เทียบได้ไม่ต่ำกว่าการดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

กรณีใดที่ไม่อาจเทียบการดำรงตำแหน่งในแต่ละประเภทและระดับได้ตามหลักเกณฑ์
และเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น ให้เสนอ ก.พ. พิจารณากำหนดเป็นกรณีๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบ
ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา วัชรากุล)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักตรวจสอบและประเมินผลกำลังคน

โทร. 02 281 0977

โทรสาร 02 282 7316

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔”

และอำเภอ และจะให้มิรับรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือทั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ช่วยสั่ง และปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการรองจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด สังกัดกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๕๕ ในจังหวัดหนึ่ง นอกจากจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบงานบริหารราชการของจังหวัดดังกล่าวในมาตรา ๕๔ ให้มีปลัดจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งมาประจำทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัด และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น ในจังหวัดนั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดจังหวัดหลายคน ให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้ง

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดจังหวัดคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด และปลัดจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งมีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๕๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(๓) บริหารราชการตามคำแนะนำและคำชี้แจงของผู้ตรวจราชการกระทรวงในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี

(๔) กำกับดูแลการปฏิบัติราชการอันมิใช่ราชการส่วนภูมิภาคของข้าราชการซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ยกเว้นข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและข้าราชการครู ให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการในจังหวัดที่ขัดต่อ

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติ
ของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีไว้ชั่วคราวแล้วรายงาน
กระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง

(๕) ประสานงานและร่วมมือกับข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย
ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ผู้ตรวจราชการ
และหัวหน้าส่วนราชการในระดับเขตหรือภาค ในการพัฒนาจังหวัดหรือ
ป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ

(๖) เสนอบประมาณต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้องตาม
โครงการหรือแผนพัฒนาจังหวัด และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

(๗) ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัด
ตามกฎหมาย

(๘) กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานองค์การของ
รัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ ในการนี้ให้มีอำนาจทำรายงานหรือแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจต่อรัฐมนตรี
เจ้าสังกัดองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

(๙) บรรจุ แต่งตั้ง ให้บำเหน็จ และลงโทษข้าราชการ
ส่วนภูมิภาคในจังหวัดตามกฎหมาย และตามที่ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง
หรืออธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๕๘ การยกเว้น จำกัด หรือตัดทอน อำนาจหน้าที่ของผู้ว่า
ราชการจังหวัดในการบริหารราชการในจังหวัด หรือให้ข้าราชการของส่วน

ราชการใดมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการส่วนภูมิภาคเช่นเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัดจะกระทำไม่ได้โดยตราเป็นพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๕ให้นำความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ มาใช้บังคับแก่ผู้รักษาราชการแทนและผู้ปฏิบัติราชการแทนตามหมวดนี้

มาตรา ๖๐ ให้แบ่งส่วนราชการของจังหวัดดังนี้

(๑) สำนักงานจังหวัด มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไป และการวางแผนพัฒนาจังหวัดของจังหวัดนั้น มีหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานจังหวัด

(๒) ส่วนต่าง ๆ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ได้ตั้งขึ้น มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวง ทบวง กรม นั้น ๆ มีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดนั้น ๆ เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ

หมวด ๒

อำเภอ

มาตรา ๖๑ ในจังหวัดหนึ่งให้มีหน่วยราชการบริหารรองจากจังหวัด เรียกว่าอำเภอ

การตั้ง ยุบ และเปลี่ยนเขตอำเภอ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒ ในอำเภอหนึ่ง มีนายอำเภอคนหนึ่งเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการในอำเภอ และรับผิดชอบงานบริหารราชการของอำเภอ

นายอำเภอสังกัดกระทรวงมหาดไทย

บรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมการอำเภอหรือ
นายอำเภอซึ่งกฎหมายกำหนดให้กรมการอำเภอและนายอำเภอมีอยู่
ให้โอนไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของนายอำเภอ

มาตรา ๖๓ ในอำเภอหนึ่ง นอกจากจะมีนายอำเภอเป็นผู้ปกครอง
บังคับบัญชาและรับผิดชอบดังกล่าวในมาตรา ๖๒ ให้มีปลัดอำเภอและ
หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอซึ่งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งมา
ประจำให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ และมีอำนาจบังคับ
บัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น
ในอำเภอนั้น

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดแต่งตั้งปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอผู้มีอาวุโส
ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ แต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้
นายอำเภอแต่งตั้งปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอผู้มี
อาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอมิได้แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนไว้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ปลัดอำเภอหรือหัวหน้า
ส่วนราชการประจำอำเภอผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
เป็นผู้รักษาราชการแทน

แห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัติ
นี้ หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน
แล้วแต่กรณี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการจำเป็น ต้องกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ ให้ชัดเจนเพื่อมิให้มีการ ปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกันระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ และเพื่อให้การบริหารงานในระดับ กระทรวงมีเอกภาพสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนดได้ และสมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนให้ครบถ้วน ชัดเจนเพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคในการปฏิบัติราชการ และกำหนดอำนาจและหน้าที่ ของผู้ว่าราชการจังหวัดในการควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการซึ่งปฏิบัติ ราชการในเขตจังหวัดให้เหมาะสมขึ้น ประกอบกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการบริหาร ราชการแผ่นดินได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรแก้ไขปรับปรุงเป็น พระราชบัญญัติเสียในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การใช้ การเก็บรักษา การซ่อมบำรุงรถส่วนบุคคลและรถรับรอง
พ.ศ. 2526**

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไข ปรับปรุง ระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยหลักเกณฑ์การใช้รถ การเก็บรักษา การซ่อมบำรุงรถส่วนบุคคลและรถรับรอง พ.ศ. 2523 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ ฯ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2524 ให้สอดคล้องกับหนังสือสำนักงานปลัด สำนักราชการที่ สร. 1001/4540 ลงวันที่ 6 กันยายน 2525 ซึ่งได้ตอบข้อหารือของกรม ตำรวจว่า ส่วนราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 ข้อ 13 วรรค สอง หมายความว่า ส่วนราชการเจ้าของทรัพย์สิน จึงเห็นควรให้ระเบียบนี้ใช้บังคับถึงหน่วยงาน ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 13 วรรค 2 และข้อ 17 วรรค 2 แห่งระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงวาง ระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลัก เกณฑ์ การใช้ การเก็บรักษา การซ่อมบำรุงรถส่วนบุคคลและรถรับรอง พ.ศ. 2526”

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

2.1 ระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักเกณฑ์การใช้รถ การเก็บรักษา การซ่อมบำรุงรถส่วนบุคคลและรถรับรอง พ.ศ. 2523

2.2 ระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักเกณฑ์การใช้รถ การเก็บรักษา การซ่อมบำรุงรถส่วนบุคคลและรถรับรอง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด กฎหรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วใน ระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“รถ” หมายถึง รถส่วนบุคคลและรถรับรองตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย รถราชการ ยกเว้นรถจักรยานยนต์ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยรถจักรยานยนต์

“เชื้อเพลิง” หมายถึง น้ำมันหรือก๊าซแล้วแต่กรณี

“การใช้รถไปราชการ” หมายความว่า การนำรถไปราชการเป็นส่วนรวมของหน่วย งานในสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ราชอาณาจัก

“การบำรุงรักษา” หมายถึง การตรวจสอบสภาพ การซ่อมบำรุงและการรักษาความสะอาด เพื่อให้รถพร้อมที่จะนำออกไปราชการได้ทันที

“พนักงานขับรถ” หมายความว่ารวมถึง ผู้ที่มีใบอนุญาตขับรถ ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากหัวหน้าหน่วยงาน ให้เป็นผู้ขับรถเป็นครั้งคราว

“ผู้ขับรถ” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติให้ใช้รถตามระเบียบนี้

“หน่วยงาน” หมายความว่า

– สำนักงานตรวจราชการกระทรวง กอง สำนักงานคณะกรรมการการสาธารณสุขมูลฐาน สำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาเรื่องการป้องกันและควบคุมโรค และหน่วยงานสังกัดส่วนกลาง แต่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาค

– สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานส่งเสริมวิชาการและบริการสาธารณสุข โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน ศูนย์การแพทย์และอนามัย สำนักงานสาธารณสุข อำเภอและสถานีอนามัย

“หัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า

– หัวหน้าสำนักงานตรวจราชการกระทรวง ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการสาธารณสุขมูลฐาน หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาเรื่อง การป้องกันและควบคุมโรค และหัวหน้าหน่วยงานสังกัดส่วนกลางแต่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาค

– นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิชาการและบริการสาธารณสุข ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน ผู้อำนวยการศูนย์การแพทย์และอนามัย สาธารณสุขอำเภอและหัวหน้าสถานีอนามัย

“ผู้มีอำนาจอนุมัติให้ใช้รถ” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายโดยทำเป็นหนังสือ

“ผู้ควบคุมการใช้รถ” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร จากหัวหน้าหน่วยงาน ให้มีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานขับรถ และเป็นผู้รับผิดชอบ ในการจัดหาและพนักงานขับรถให้กับผู้ขับรถ

“ผู้ควบคุมรถ” หมายความว่า ผู้ใช้รถในกรณีที่ผู้ใช้รถเดินทางไปกับรถยนต์ผู้เดียว และผู้ อาวุโสที่สุดในกรณีที่การใช้รถมีผู้ร่วมเดินทางไปหลายคน

ข้อ 4 ก่อนการใช้รถ ให้ผู้ใช้รถกรอกแบบ 3 ทำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย ราชการ พ.ศ.2523 ยื่นเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติให้ใช้รถ เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้ผู้ควบคุมการใช้รถเป็นผู้เก็บรักษาหลักฐานการอนุมัติเรียงตามลำดับให้เรียบร้อยเพื่อการตรวจสอบ ถ้าการขอใช้รถมีการเบิกจ่ายค่าเชื้อเพลิงด้วย ให้กรอกแบบ 3 ดังกล่าว เป็นสำเนาเพิ่มอีก 1 ฉบับ โดยให้ผู้ควบคุมการใช้รถเป็นผู้เก็บรักษาสำเนาแทนต้นฉบับ ส่วนต้นฉบับให้แนบไปกับใบขออนุมัติเบิกจ่ายค่าเชื้อเพลิง

การนำรถออกไปใช้จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติให้ใช้รถตามระเบียบนี้ก่อนทุกครั้ง เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้ผู้ควบคุมรถเป็นผู้ควบคุมและดูแลให้พนักงานขับรถปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

หน่วยงานใด มีเหตุผลและความจำเป็นอาจเพิ่มเติมข้อความใด ๆ ในแบบ 3 ทำระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 ก็ได้ โดยต้องขออนุมัติปลัดกระทรวงสาธารณสุขก่อน

ข้อ 5 การสั่งซื้อเชื้อเพลิงสำหรับการใช้รถไปราชการภายในเขตจังหวัดนั้น ๆ ให้หัวหน้าหน่วยงานสั่งซื้อเชื้อเพลิงได้ครั้งละไม่เกินกว่าความจุของถังเก็บเชื้อเพลิงของรถคันที่ได้รับอนุมัติให้ไปราชการ ยกเว้นในกรณีที่เป็นกรณีการสั่งซื้อเชื้อเพลิงสำหรับการใช้รถไปราชการในเขตจังหวัดที่ทรูกันดาร และมีอาณาเขตกว้างขวางซึ่งหาสถานที่จำหน่ายเชื้อเพลิงได้ยาก หรือการสั่งซื้อเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในกิจการซ่อมบำรุง ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าหน่วยงาน

ข้อ 6 ให้พนักงานขับรถทำความสะอาดตรวจสอบสภาพความเรียบร้อยของรถให้พร้อมจะใช้ราชการได้เสมอ และให้การบำรุงรักษาตามกำหนดเวลา หรือตามที่กองช่างบำรุงแนะนำ โดยให้ผู้ควบคุมการใช้รถเป็นผู้ควบคุมพนักงานขับรถให้กรอกแบบฟอร์มแบบ 4 ทำระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยการใช้รถราชการ พ.ศ. 2523

ข้อ 7 หน่วยงานอาจออกระเบียบภายในเป็นการเพิ่มเติมได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ 8 บรรดาระเบียบภายใน คำสั่งหรือหนังสือมอบหมายใด ๆ ซึ่งได้ออกตามระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักเกณฑ์การใช้รถ การเก็บรักษา การซ่อมบำรุงรถส่วนกลาง และรถรับรอง พ.ศ. 2523 และระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักเกณฑ์การใช้รถ การเก็บรักษา และซ่อมบำรุงรถส่วนกลางและรถรับรอง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 ให้คงใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ หรือจนกว่าจะได้ออกระเบียบภายใน คำสั่งหรือหนังสือมอบหมายใหม่ ตามระเบียบนี้แล้ว

ข้อ 9 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ 10 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526

มนัสวี อุณหนันท์

(นายแพทย์มนัสวี อุณหนันท์)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

